

Projev Gabriely Svárovské k hlasování o vydání premiéra k trestnímu stíhání

5.3.2026 - Gabriela Svárovská | Strana zelených

Poslanecká sněmovna není soud. Poslanecká sněmovna a dokonce ani Mandátový a imunitní výbor nejsou orgány, které mají posuzovat kvalitu soudního procesu, případná pochybení nebo dokonce zkušenosti jednotlivých poslanců a poslankyň z jiných kauz.

Nemáme jako poslanectvo žádné právo hlasováním v této Sněmovně někoho vyvíňovat, chránit před následky jeho vlastního jednání, před jeho odpovědností. Toto není soudní síň ani zaopatřovací ústav. Toto je parlament. Přísné oddělení moci zákonodárné a soudní je v této zemi – alespoň zatím – dáno Ústavou.

To, o čem máme dnes rozhodnout, je mnohem prostší. A zároveň mnohem zásadnější:

1. Dnes rozhodujeme o tom, jestli v České republice platí rovnost před zákonem. Nebo jsou mezi námi takoví, kteří jsou si rovnější, jsou tak nějak lepší, privilegovaní? Kteří politickou funkci využívají k tomu, aby si žili líp než ostatní?
2. Rozhodujeme, jestli v této Sněmovně ctíme Ústavu a oddělení jednotlivých pilířů moci.
3. Jestli se v této Sněmovně řídíme svým svědomím a odpovědností vůči zákonu a lidem, kteří nás v dobré víře pro toto poslání zvolili.
4. Sníží se tato Sněmovna k tomu, aby některým lidem vrchnostensky udělovala beztrestnost?

Mandátový a imunitní výbor doporučil nevydat ani premiéra Andreje Babiše ani předsedu této Sněmovny Tomia Okamuru. A už jen to, že takové doporučení existuje, je pro mě důvod mluvit o tom, co se s naším státem děje. Protože tohle není „jen“ o dvou vrcholných politicích a jejich kauzách. Tohle je test, jestli se stát dá ukrást a jak rychle. Jestli se z něj dá udělat kořist. Jestli se pravidla dají ohnout, přivlastnit nebo koupit.

Imunita není poukázka pro VIP. Je to výjimka, která má chránit demokracii a demokratickou menšinu před šikanou moci. Nemá chránit mocné před spravedlností. Podezření na dotační podvod a poškozování finančních zájmů Evropské unie v případě Andreje Babiše opravdu trvá dlouho, opravdu to této zemi škodí. Tak ať už konečně rozhodne soud, ať už to máme z krku a můžeme pořádně pracovat. Obnovit důvěru v politiku, v systém, ve spravedlnost.

Když někdo tvrdí, že je stíhání účelové, přesně proto má chtít soud. Když někdo tvrdí, že je nevinný, nemusí se schovávat za imunitu. A když někdo tvrdí, že mu jde o reputaci země – tak ji nepoškozuje tím, že si z parlamentní většiny udělá svůj soukromý štít, svoji osobní ochranu před spravedlností.

Já to řeknu úplně jednoduše: Nehlasujeme o tom, jestli Andrej Babiš kradl. Hlasujeme o tom, jestli si může koupit výjimku z pravidel.

Dostáváme k „velkému kontextu“, který je pro mě klíčový: oligarchové nekradou stát najednou. Oni ho rozebírají po částech. Začnou tím, že oslabí brzdy a protiváhy. Zpochybňují nezávislou kontrolu. Udělají z institucí kulisy. Demontují státní službu a zákon proti politickým trafikám. Nasadí si loajální lidi do úřadů, do státních firem, do dozorčích rad. Osočují média. Paralyzují veřejnoprávní instituce. Tlačí zákony poslaneckými návrhy, aby se vyhnuli řádnému legislativnímu procesu. Krok za krokem vytvářejí stát, který neslouží lidem, ale jejich mocenské síti. Až takzvaný „polistopadový kartel“ nahradí kartelem předlistopadovým.

U Tomia Okamury řešíme žádost o vydání kvůli předvolebním plakátům SPD – včetně vizuálů vytvořených umělou inteligencí, které byly široce kritizované jako rasistické a podněcující nenávist.

Ani pro něj nemá být parlament úkryt před soudem. U předsedy Poslanecké sněmovny to platí dvojnásob. To on měl být symbolem pravidel, a stal se symbolem jejich obcházení. Nedávno se tu pan Okamura dojímal nad týranými zvířaty. Ano, týrání zvířat je nepřijatelné. My Zelení se zastáváme práv zvířat déle, než je pan Okamura v politice.

Je škoda, opravdu škoda, že tu empatii necítí pan Okamura k lidem. K lidským bytostem, které se stávají terčem jeho politické kampaně postavené na dehumanizaci, strachu a štvání. Škoda, že pan Okamura má tak rád zvířata, a tak málo dokáže potlačit svou nenávist k některým lidem. K menšinám, uprchlíkům, ke zranitelným. Když svůj politický kapitál těžíte z toho, že z lidí děláte hrozbu a pomáháte si přitom vylhanými argumenty, když fakticky říkáte, že někdo je méně člověk než kdokoli druhý, nešíříte své názory, šíříte nenávist. To je v České republice trestné. Právě proto má vaši politickou kampaň – a tato nebyla první – konečně posoudit soud.

Takže: Bude Sněmovna sloužit k zakrývání střetu zájmů a podezření z dotačního podvodu? Bude tato Sněmovna normalizovat šíření nenávisti jako politickou metodu? Nevydání totiž znamená dvě věci: podezřelí se vyhnou soudu a jeho jednání se označí za legitimní.

Stát tu má být od toho, aby chránil práva. Aby chránil slabší před silnějšími. Jestli dnes odmítneme vydání, nezajistíme tu vzývanou stabilitu a pověstný klid na práci. Zajistíme jen těmto dvěma lidem beztrestnost.

Nehlasuji o vině, hlasuji pro vydání k soudu. Přála bych oběma pánům, aby byl spravedlivý.

<https://www.zeleni.cz/projev-gabriely-svarovske-k-hlasovani-o-vydani-premiera-k-trestnimu-stihani-dnes-rozhodujeme-zda-stat-slouzi-lidem-nebo-oligarchum-a-zda-je-mozne-rozklad-pravidel-zastavit>